

Nr. 55 og 56 til § 64. Vel ere Forhandlingerne trukne længe ud, men jeg kan være enig med det ærede Medlem fra Stubbeboing (N. S. Larsen) i, at Spørgsmaaliet om, hvorledes man paa den for de trængende humaneste og for Samfundet heldigste Maade kan faa ordnet denne bethydningsfulde Sag, Forsørgelse og Understøttelse af dem, der ikke kunne forsørge sig selv, er en Sag af en saadan Vigtighed og Betydning, at den vil kunne give en Undskyldning for, at Forhandlingerne trække ud. Der er jo egentlig kun een væsentlig Forskel paa Mindretallets Vædringsforslag under Nr. 55 og Flertallets under Nr. 56 nemlig den, at Flertallet sætter som Betingelse for, at Understøttelse af den nævnte Art skal kunne erholdes, at vedkommende i de sidste 5 paa hinanden følgende Aar ikke har nydt Fattigunderstøttelse til sig og sine. Det er den væsentligste Forskel, og der kan jeg ikke skønne rettere, end at det er en Forskel, som er i ubetinget Følvør af Flertallets Forslag, alt vel overvejet. Der kan om dette Spørgsmaal som alle siges en Del baade for og imod, men det forekommer mig, at Forskellen, naar alt tages i Betragtning, som sagt er i Følvør af Flertallets Forslag, og det af to Grunde. Den ene er, at jeg tror, det vil bidrage bethydligt til, at de, som komme til at oppebære denne Understøttelse, ikke ville komme til at føle det som en Naadegave eller Almisse, de modtage af Samfundet, men at de ville komme til at føle det som en selverhvervet Ret, at de faa denne Understøttelse, og det er af ikke ganske ringe Betydning. Det vil ogsaa bidrage meget bethydligt til, at den moralske Virkning, den Dmmyghelse, som mange føle ved at modtage Fattigunderstøttelsen, ikke vil føles ved Modtagelse af Understøttelser efter denne Paragraph; men dernæst tror jeg, at Flertallets Forslag om, at vedkommende ikke maa have nydt Fattigunderstøttelse i de sidste 5 paa hinanden følgende Aar, vil være en meget kraftig Spore for Udviklingen af den private Godgørenhed og af det frie Fattigvæsen. I den Henseende er jeg fuldstændig enig i de Udtalelser, der kom fra det ærede Medlem fra Averkøndrup (Rosager). Denne Opsættelse støtter jeg ikke blot paa den voksende Humanitetsfølelse, der er i vort Samfund, men jeg støtter den ogsaa paa den økonomiske Sans, der er i vort Samfund, thi det er noget, man ude omkring i Landet nok kan regne ud, at naar Forholdet er dette, at dersom de paagældende komme paa det offentlige Fattigvæsen, saa skulle Kommunerne alene underholde dem, men holdes de udenfor det offentlige Fattigvæsen, saa falder

efter denne Bestemmelse Halvdelen af Understøttelsen paa Statskassen, at saa staar man sig ogsaa økonomisk bedst ved at holde flest mulig borte fra det offentlige Fattigvæsen, og det vil efter min Overbevisning blive en meget kraftig Spore til Udvikling af den private Godgørenhed og de fattiges Kasser, hvilket er et Forhold, som jeg tillægger megen Betydning. Bestemmelsen vil jo være til, at næsten alle de, der er Tale om, holdes udenfor det offentlige Fattigvæsen fra det 55de Aar, medens de efter Mindretallets Forslag først holdes udenfor Fattigvæsenet fra det 60de Aar. Der er endnu en Indvending, jeg har imod Mindretallets Forslag — vi ere jo komne ind paa at tage alt med, smaat og stort — og det er den, at det er et mærkverdigt Omsvøbsdepartement, Mindretallet vil indføre, idet det sidste Stykke af Vædringsforslaget siger, at det er alene af de paagældende Personers Forsørgelseskommune, at Understøttelse af denne Art kan begæres. Der staar nemlig i § 66, at Understøttelsen skal bestemmes og udredes af Opholdskommunen, og det er da mærkverdigt, at man vil forlange, at det kun skal kunne „begæres“ af Forsørgelseskommunen. Det er næsten, som om man tilstigede at gøre disse Mennesker noget stavnbundet, hvad jeg for Resten ikke mistænker det ærede Mindretal for at have til Hensigt. Jeg forstaar imidlertid ikke, hvorfor man vil sætte denne Bestemmelse ind. Dette er dog en Indvending af mindre Betydning.

Det ærede Medlem for Holbæk Amts 3dje Valgreds (Zauber) fremstillede i Gaar en Hensigtstilling til Overvejelse for Udvalget, som i første Øjeblik forekom mig at være ret tiltalende. Han henstillede, om det ikke vilde være rigtigt at give Vædringsforslaget den Affættelse, at, naar der først var tilstaaet en Mand en aarlig Understøttelse, skal denne ikke senere kunne nedsettes, og denne Udtalelse er i Dag bleven støttet af det ærede Medlem for Ringsted (Lauridsen). Der kan, som det allerede er anført, siges meget for en saadan Bestemmelse. Det er jaaledes sikkert nok, at den vilde bidrage noget til, at disse Personer vilde føle sig lidt selvstændigere og lidt sikrere; men det forekommer mig, at der dog ogsaa er en Hage ved en saadan Bestemmelse, som jeg skal tilslade mig at paapege, og det er den, at jeg frygter for, at i daarligere Aaringer, i arbejds-knappe Tider, hvor Trangen er størst, kunde en saadan Bestemmelse maaffe bidrage til, at Understøttelsen skulde blive lidt mere knæben, naar det er givet, at den ikke senere igen kan nedsettes, end den ellers vilde blive, og praktisk taget tror jeg ikke, det i øvrigt saa